

Egyesítsük erőnket hazánk felvirágoztatására, a béke megvédésére

Ünnepi aktíválás a Szakszervezetek Országos Tanácsa újjászervezésének 10. évfordulóján

Tegnap délután a vasas-szakszervezet dísztermében ünnepi aktíválásra gyűltek össze a szakszervezeti mozgalom régi és új harcosai, hogy megemlékezzenek a Szakszervezetek Országos Tanácsa újjászervezésének tizedik évfor-

dulójáról. Horváth Ferenc színművész szavalata után a vasas-szakszervezet művészegyüttese munkásmozgalmi dalokat adott elő. Ezután Gáspár Sándor, a SZOT titkára üdvözölte a Magyar Dolgozók Pártja

Központi Vezetőségének jelenlevő tagjait, a szakszervezeti mozgalom régi, kiváló harcosait, a megjelenteket, majd Mekis József, a SZOT elnöke emelkedett szólásra. A többi között a következőket mondotta:

— Kedves elvtársak! Mi, régi szervezett dolgozók, saját bőrünkön tapasztaltuk, hogy amikor a régi Magyarország urai, a tőkés és földbirtokosok le akarták törni a dolgozóknak a magasabb életszínvonalért folyó harcát, amikor háborúra készültek — első dolguk az volt, hogy korlátozták a szakszervezetek tevékenységét, betiltották a munkásgyűléseket, megpróbálták megvesztegetni és ha ez nem ment, bebörtönözték, elbocsátották vagy más módon lehetlenné tették a bizalmiakat. És most a tőkés monopóliumok hasonlóan módon terrorral, különféle rendszabályokkal akarják megsemmisíteni a munkások harci szervezeteit, megtörni harci kedvüket.

— Ezt azonban ma még nehezebben érhetik el, mint néhány évtizeddel ezelőtt.

Mekis József elvtárs beszéde

— Tíz éve, 1945 tavaszán mentette meg a Szovjetunió hadserege a német fasizmus felett aratott világtörténelmi győzelmével hazánkat és népünket történelme legsötétebb, legsúlyosabb helyzetéből. A szovjet hadsereg verte le népünk kezéről azokat a bilincseket, amelyeket a német elnyomók és a magyar kizsákmányolók ráraktak. A Szovjetunió fiai hősi harcaikkal — sokan közülük életük árán — szabaddá tettek bennünket és megnyitották az egész magyar nép előtt a felemelkedés útját. Ettől a perctől kezdve önzetlen testvéri segítő kézzel állnak mellettünk harcainkban, munkánkban.

— A szabadság birtokában, pártunk hívó szavára és vezetésével hozzákezdünk a romokból, a házak és gyárak kőtörmelékeiből új életet, szabad hazát építeni.

Ezekben a harcokban a magyar munkásosztály járt az élen. Nagy áldozatokat vállalva, például mutatóva épített, és harcolt a belső ellenség ellen. Legyőzött minden akadályt és ellenséges kísérletet,

amely szabad életünk építésének útjában állott.

— A felszabadulás napjától új, ragyogó korszak kezdődött a szakszervezetek történetében is.

A szakszervezetek tevékenyen részt vettek az újjáépítésben

— A szakszervezetek a felszabadulás pillanatától kezdve az ország újjáépítésének aktív tényezői voltak, mindent megtettek annak érdekében, hogy új élet, friss vérkeringés induljon meg a lerombolt hazában. Ezt a célt szolgálta a többi között az, hogy 1945 tavaszán a SZOT újjáépítési versenyre hívta fel a szervezett munkásságot, értelmiséget és parasztságot.

— Nem szabad megfeledkeznünk arról — hangsúlyozta Mekis elvtárs —, hogy ezeket az eredményeket nehéz harcban vívtuk ki. Harc folyt az államapparátusban megbúvó ellenség ellen, de harc folyt a szakszervezetekben bujkáló ellenség ellen is. A szakszervezeteket ebben a küzdelemben erőssé tette, hogy munkájukban egyre következetesebben érvényesítették a Magyar Kommunista Párt politikáját és a Magyar Kommunista Párt is bátrabban támaszkodott a szakszervezetekre, a munkásosztály legnagyobb tömegszervezeteire.

Ezek után ráért Mekis elvtárs a szakszervezeteknek a fordulat éve után végzett munkájára.

— A szakszervezeteknek megítélt feladata a proletárdiktatúrában is, hogy a párt segítőjeként közreműködjenek a dolgozók igényeinek, szükségleteinek kielégítésében, ne engedjék, hogy egyes bürokraták csorbítsák a dolgozók jogait.

A dolgozók élet- és munkakörülményeinek szüntelen javítása a szakszervezeti munka egyik legszebb, leghálásabb és legnépszerűbb feladata volt és marad.

— Népi demokratikus államunk a szakszervezetekre bízta a társadalombiztosítás irá-

nyitását, a dolgozók üdültetésének szervezését, valamint a munkavédelem ellenőrzését is. A társadalombiztosítás átszervezésével, az adminisztratív költségek mérséklésével lehetővé vált, hogy — pártunk célkitűzéseinek megfelelően — javítsuk a társadalombiztosítás szolgáltatásait. Felemeltük a táppénzt, kiterjesztettük a családtagok kórházi ápolásának lehetőségét, bevezettük a gyermekápolási táppénzt, és a magas összegű anyasági segélyt — hogy csak néhányat említsünk a juttatások közül.

— Megváltozott, lényegesen bővült a szakszervezetek kulturális és nevelő tevékenysége is. Összehasonlíthatatlanul nagyobb a dolgozók sportolási lehetősége, mint valaha: a szakszervezeti egyesületekben százszámra sportolnak. A szakszervezetek széleskörű nevelő tevékenysége számottevő segítséget adott a dolgozók kulturális színvonalának emeléséhez, a munkaverseny szervezéséhez, ahhoz, hogy a dolgozók eleget tegyenek államunk iránti kötelességüknek, hogy árhassa őket az igaz hazafiság szelleme.

Legfontosabb feladatunk: többet, jobbat, olcsóbban termelni

— Most az új szakaszban nehéz, de nagyszerű feladatok állnak előttünk.

Az új szakasz politikájának első eredményei már érezhetően megmutatkoznak. Az életszínvonal további emeléséhez azonban első sorban az szükséges, hogy üzemünk többet, jobbat és olcsóbban termeljenek.

— Az 1954. évi termelési eredmények elérésében, a tervek túlteljesítésében benne van a szakszervezetek munkája, s nem utolsósorban üzemi szakszervezeti bizottságaink tevékenysége. Innen is köszönetet mondok a funkcionáriusoknak és az aktivistáknak ezért a munkáért. Köszönetet mondok azért, hogy megtorpanás nélkül szervezték a munkaversenyt és ami ezzel szorosan összefügg: harcoltak a dolgozók érdekeiért.

— De felhasználom ezt az alkalmat arra is, hogy felhívjam őket: dolgozzanak a jövőben még nagyobb lendülettel, lelkesedéssel, kezdeményezéssel. Különösen fontos ez most, amikor az egész magyar nép hazánk felszabadulásának 10. évfordulójára készül. Napról napra gyarapszik azoknak a munkásoknak, dolgozó parasztoknak, értelmiségieknek a száma, akik léleken ismét átélnek a felszabadulás nagy élményét és hazaszeretettől, békevágytól áthatva csatlakoznak a Rákosi Mátyás Művek versenyfelhívásához.

A szakszervezetek legyenek azon, hogy széles körben, változatos módszerekkel mozgósítsanak a munka termelékenységének növelésére, a minőség tökéletesítésére, az önköltség leszorítására.

Mert mindez elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy országunkban megteremtjük az iparcikkek és az élelmiszerek bőségét. A szakszervezetek terjesszék az eddigénél is nagyobb buzgalommal az élenjáró dolgozók tapasztalatait és nyújtsanak segítséget a helyes

kezdeményezések meghonosításához.

— Válgék jelszava: »Ne legyen olyan munkás, aki nem teljesíti tervét!«

Különösen fontos ez most, az 1955-ös esztendőben, hiszen ebben az évben készülünk fel arra, hogy zavartalanul indítsuk el második ötéves tervünket, amelynek végrehajtásával akarjuk még szebbé és vidámbbá tenni az életet.

A világ dolgozóinak nemzetközi összefogása

— Kedves elvtársak! A termelés frontján való helytállást, gazdasági célkitűzéseink megvalósítását, népünk egységének megszilárdítását követeli a mai nemzetközi helyzet is. A békéért vívott gigászi küzdelemben csak akkor tudunk helytállni, ha összefogunk, megsokszorozzuk erőnket. Erre hívta fel figyelmünket a Szakszervezeti Világszövetség Főtanácsának egy hónappal ezelőtt Varsóban tartott VII. ülészsaka is.

Mekis elvtárs ezután röviden beszámolt a főtanács üléséről, majd a Szakszervezeti Világszövetség jelentőségéről beszélt. Hangsúlyozta, hogy a Szakszervezeti Világszövetség az első olyan szervezet a munkásmozgalom történetében, amely valóban megtestesíti az egész világ dolgozóinak szakszervezeti egységét.

— Érthető — mondotta —, hogy a dolgozók milliós hatalmas lelkesedéssel üdvözölték annak idején az SZVSZ megalakulását, mert hatalmas erőforrásnak tekintik soraik egységét az életbevágó érdekeikért, szakszervezeti jogaikért vívott harcukban. Nem így a tőkés monopóliumok reakciós urai, akiknek szászorta fontosabb a kizsákmányolásból eredő milliárdos haszon, mint az embermilliók boldogulása és szabadsága. Ők már akkor előkészítették és megkezdték fokozott támadásukat a dolgozók életszínvonalára, demokratikus és szakszervezeti jogai ellen.

Ezután a SZOT elnöke a szakadárök egységbontó tevékenységéről beszélt, majd így folytatta:

— Kedves elvtársak! A főtanács varsói ülése megmutatta azt is, hogy

A Szakszervezeti Világszövetség tekintélye és befolyása az utóbbi években óriási mértékben megnövekedett a fejlett kapitalista országokban is.

— A munkásosztály ezen alapvető érdekeiből kiindulva, a Szakszervezeti Világszövetség az 1949-ben bekövetkezett egységbontás óta többször fordult nyilvánosan a szakadárök nemzetközi szövetségéhez, egyes reformista szakszervezetek vezetőihez azzal, hogy közös akciókban lépjenek fel a dolgozók léteérdekeit fenyegető kizsákmányolás és a háborús politika ellen.

— Bár a szakadárök nagyobb részt nem is válaszoltak az SZVSZ egységbe szólító felhívásaira, a vezetésük alatt álló szakszervezetek tagsága között

egyre nagyobb teret hódít azoknak a száma, akik helyre akarják állítani a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységét.

Ha a világszervezeti tervek forraló amerikai imperialisták és szövetségeseik nem is, de a dolgozó milliók tanultak a történelem példájából.

— A kizsákmányolt dolgozók milliós lelkesedéssel tekintenek a szocialista tábor országainak felszabadult népeire. Mi, felszabadult magyar dolgozók, akik most ünnepljük szakszervezeteink újjászervezésének 10. évfordulóját, büszkék vagyunk az elnyomott és kizsákmányolt dolgozók bizalmára. Igerjük, hogy szabad hazánk további felvirágoztatása, erejének növelése érdekében végzett odaadó munkánkkal a dolgozók nemzetközi szolidaritása jegyében továbbra is minden erőnkkel támogatni fogjuk a kapitalista iga alatt sínylődő testvéreink harcát szabadságukért.

Erősek vagyunk!

— A mi munkászerető, szorgalmas népünk békés alkotó munkával van elfoglalva. Munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk, értelmiségünk a felszabadulási versenyben napról napra egyszerű hőstettekkel visz véghez. De ha az amerikai imperialisták által felfegyverzett német fasizta hadsereg ismét háborút robbantana ki, a magyar nép egy emberként kész lesz megvédeni minden fenyegetéssel és veszéllyel szemben szabad hazáját, békés otthonait, gyermekeinek életét.

— Mi tudjuk, a mi hazánk nem nagy ország, de erősek vagyunk, mert szabadok vagyunk és országunkat magunknak építjük. Erősek vagyunk, mert a szabadság, a béke, és a szocializmus legyőzhetetlen 900 milliós táborához tartozunk. Erősek vagyunk, mert velünk van felszabadítottunk, a hatalmas Szovjetunió, a nagy kínai nép, velünk vannak az európai és ázsiai népi demokratikus országok és velünk vannak a világ békeszerető embereinek tíz- és százmilliói a kapitalista és gyarmati országokban.

— Egyesítsük tehát erőnket hazánk felvirágoztatására, a béke megvédésére!

Éljen a világ dolgozóinak harcos összefogása a béke megvédésére, az emberiség jobb jövőjéért!

Mekis József elvtárs ünnepi beszéde után a jelenlevők nagy tapsa közepette átnyújtotta a Népköztársaság Elnöki Tanácsának kitüntetését a szakszervezeti mozgalom kiváló harcosainak. (A kitüntetettek névsorát lapunk más helyén közöljük.) Az ünnepi est a Szakszervezeti Világszövetség »A folyók dala« című dokumentumfilmjének bemutatásával ért véget.